

Порака за Светскиот ден на театарот 2018 – Азија и Пацификот

Рам Гопал Бацац (Индија)

Театарски режисер, театарски и филмски актер, академик, поранешен директор на Националната драмска школа, Делхи.

После сите еволуциски приказни, накратко можеме да заклучиме една работа: сите животни форми се стремат да преживеат до вечноста. Доколку е можно, животот се стреми да се проткае зад времето и просторот, да стане бесмртен. Во овој процес животната форма сама себе се осакатува и уништува на секој можен начин. И покрај тоа, размислувањата треба да ги ораничиме на опстанокот на човештвото и неговото еманципирање од пештерскиот човек, ловец, од Каменото време во нашата Вселенска ера. Дали сме сега пообсирни? Почувствителни? Порадосни? Дали повеќе ја сакаме природата чиј што сме производ?

Од нашите почетоци, изведбените уметности (танцот, музиката, глумењето/драмата) сега го имаат и развиениот инструмент на јазикот, кој е сочинет од вокали и консонанти. Вокалот во основа ги изразува чувствата и емоциите, додека консонантата е одговорна за комуницирање на формата и мислата/знаењето. Математиката, геометријата, наоружувањето, а сега и компјутерот се резултати на јазикот. И сега не можеме да се вратиме назад од оваа еволуција на јазик. Самата земја нема да преживее доколку колективната радост на изведбените театарски уметности и знаењето (вклучувајќи ја и технологијата) не се еманципира, премодифицира од световното, бесот, алчноста и злото.

Масовните медиуми и денешната наука и технологија нè направија моќни како демони. Оттаму, ова денес не е криза на театарската форма, туку криза на содржината, исказот и грижата. Треба да го привлечеме човекот на денешнава земја, да ја спасиме самата планета Земја, односно 'театарот'. Од прагматична гледна точка уметноста на актерството и изведбените уметности треба да се достапни за децата уште во основно обарзование. Верувам дека една таква генерација ќе биде посензибилна за праведноста кон животот и природата. Па така предностите на јазикот ќе делуваат надминувајќи ја сферата на театарот и ќе поттикнат помалку штетен однос кон мајката земја. Освен тоа, „театарот“ ќе стане поважен за одржувањето на самиот живот; затоа треба да ги „вооружи“ изведувачот и гледачот без притоа да си се закана еден за друг во оваа космичка ера на заедништво.

Го поздравувам театарот и апелирам до светот да го спроведе и овозможи ова на ниво на обичните луѓе, во урбаните и во руралните средини подеднакво. „Телото, јазикот и сочувството во унија за подобра едукација на генерациите“.

Биографија

Рам Гопал Бацац. Роден во 1940-та, во Дарбанца, Индија. Рам Гопал Бацац е наградан и многу познат актер, режисер, писател и театарски професор.

Откако дипломирал на Универзитетот во Бихар во 1960, во 1965 отишол да се школува во Националната драмска школа - институција која оттогаш е синонимна со него - каде што се специјализирал во актерство. По завршувањето, Бацац станува професор во истата школа и тука ги усовршува своите теории за театарско образование. Оттогаш работел како директор на универзитетот, гостин предавач, но држел и пост дипломски студии на Унцаби универзитетот, на универзитетот во Хидерабад и на престижната Модерна школа во Њу Делхи.

Откако се втемелува во театарското образование, Бацац понатаму станува еден од оснивачките членови на „Дисхантар“, група на професионални театарски работници, воспоставена во 1967; платформа која овозможи неговата актерска кариера сериозно да се развие. Неговите рани претстави, на индијски но и на меѓународни драми, станаа исклучително познати. Подоцна се афирмираше и како режисер, воведувајќи во пракса многу од она што го имаше акумулирано како актер и истражувач.

Од неговиот првичен пробив, Бацац има играно во 36 претстави и режирано 45 продукции. Тој е заслужен добитник на наради во двете дисциплини, како што се „Националната нарада за имагинативен индијски театар“ за театарска режија во 1992, која ја доделува Националниот печат на Индија и „Нарада за најдобар актер“ на Дадасахеб Фалк филмскиот фестивал, во 2017. Исто така, тој има преведено и адаптирано 19 драми од различни јазици на хиндски и е познат по својот единствен стил на рецитирање поезија.

За неговите огромни заслуги на полето на театарот, Рам Гопал Бацац е награден со „Падма Сри“ од Претседателот на Индија во 2003. Оттогаш продолжува да добива наради за животно остварување во 2015, 2016, а во 2017 ја добива и наградата *Hindi Academy Natak Samman* за исклучителен придонес кон канонот на хиндскиот јазик и литература. Тој е сè уште активен како актер, режисер и автор, како во театарот така и во филмот.

Превод: Драгана Евтимова